

Většina škol zřízených dle § 16 odst. 9 ŠZ realizuje nějakou formu podpory pro rodiny dětí a žáků se sluchovým postižením. Téměř všechny školy informují rodiče o vzdělávání dítěte/žáka a snaží se ve spolupráci s nimi dosahovat co nejlepších výsledků. Významný podíl škol pořádá setkávání „slyšících“ rodin s dítětem se sluchovým postižením a „neslyšících“ rodin, organizuje vzdělávací besedy a podobné akce pro rodiče.

Ze zjištění České školní inspekce rovněž vyplývá, že školy zřízené dle § 16 odst. 9 ŠZ, které vzdělávají děti a žáky se sluchovým postižením, dostatečně nesdílejí své zkušenosti, což brání vzájemnému inspirování a implementaci pozitivních příkladů z praxe jiných škol. Ředitelé by proto uvítali větší podporu vzájemného sdílení zkušeností, například v oblasti výuky jazyků (v takových aktivitách jim však nic nebrání, případně může tyto aktivity organizovat MŠMT, které řadu těchto škol zřizuje a metodicky vede, případně další zřizovatelé).

3.1 Vybraná pozitivní zjištění

- Interakce a komunikace mezi pedagogem a dětmi resp. žáky se sluchovým postižením v navštívených třídách byla většinou přirozená, plynulá a funkční.
- Školy ve vysoké míře využívají vhodné kompenzační pomůcky.
- Navštívené mateřské a základní školy zřízené podle § 16 odst. 9 ŠZ, které vzdělávají děti a žáky se sluchovým postižením, byly hodnoceny Českou školní inspekcí v oblasti vzdělávání a výuky dětí/žáků významně lépe než běžné mateřské a základní školy navštívené Českou školní inspekcí v průběhu školního roku 2016/2017. Nejvýraznější kvalitativní rozdíl byl zjištěn v systematickém sledování vzdělávacího pokroku každého dítěte a žáka a v zohledňování jejich individuálních potřeb při vzdělávacím procesu.
- Celkové výsledky žáků se sluchovým postižením dosažené ve výběrovém zjišťování České školní inspekce (2015) jsou srovnatelné s výsledky ostatních žáků.

3.2 Vybraná negativní zjištění

- Nedostatečná znalost znakového jazyka u učitelů a nedostatek kvalifikovaných tlumočnicků do českého znakového jazyka a vyplývající nižší míra využívání tohoto základního komunikačního prostředku.
- Nedostatek vhodných materiálů pro výuku českého jazyka i pro výuku neязыkových předmětů u sluchově postižených žáků, kteří preferují český znakový jazyk.
- Přetrvávající zapojování dětí a žáků se sluchovým postižením do výuky způsoby, které nezohledňují jejich postižení (uspořádání učebny znesnadňující odezírání, nedostatečná síla hlasu a artikulace vyučujícího, nedostatečné využívání optických a vibračních signálů apod.).
- Nedostatečná podpora vzájemné komunikace mezi dětmi v průběhu vzdělávání ve více než desetině navštívených mateřských škol.
- Nedostatečná podpora rozvoje a uplatnění kritického myšlení při výuce v 8 % navštívených základních škol.
- Nízká míra využívání individuálních vzdělávacích plánů pro žáky se sluchovým postižením jako účinné formy podpůrných opatření.
- Nedostatečné využívání nabídky vzdělávání pedagogů v otázkách kultury a komunity neslyšících a komunikace s postiženými dětmi a žáky.